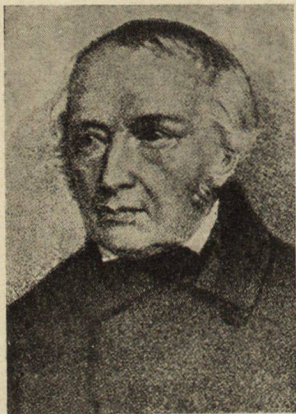

акустика, въ връзка съ музиката, като: „Физически условия и връзки на музикалнитъ струни“ (1864), „За условията на една съвършена музикална стълба, съ опредѣлени тонове“ (1864) — (допълнение къмъ Хелмхолцовата теория „За тоновитѣ чувствавания“), „Основата на музиката“, „Говоръ и пѣние“, „Музикалнитѣ стълбици на разнитѣ народи“ (1885) и др..

Елмасъ, Стефанъ — гръцки пианистъ и компонистъ, род. 24 дек. 1864 въ Смирна, ученикъ на Доръ и Кренъ въ Виена, живѣе промѣнливо въ Франция и Швейцария, сега — постоянно въ Женева, писалъ три концерта за пиано и камерна музика.

Елснеръ, Йозефъ Ксаверъ — Elsner, Joseph Xavier — плодовитъ компонистъ, диригентъ и музикаленъ писателъ, род. 29 юни 1769 въ Гроткау — Силезия, умр. 18 апр. 1854 въ Варшава, цигуларъ въ театъра на Бърно, капелмайсторъ въ Лвовъ и Варшава, отъ 1799 директоръ на но-

Йозефъ Елснеръ

вооснованата (1821) тамошна консерватория. Е. е учителъ на Шопена, насочилъ го, между друго, и къмъ използване на полското народно звукотворчество. Той е създателъ на сериозното музикално движение

въ Варшава и крепитель, съ свои творения, на цѣлия музикаленъ животъ тамъ въ своето време. Творби: опери „Лешакъ Бяли“ (1809), „Кралъ Локетоу“ (1818), „Ягело въ Теичинъ“ (1820 — имала голѣми успѣхъ, поради народно-музикалнитѣ елементи, съ които е изпѣстрена), както и още нѣколко опери, църковна музика, ораторията „Страданията на Спасителя“, нѣколко концерта за различни инструменти, 3 симфонии и нѣколко полонези за оркестъръ и камерна музика. Писалъ: „Върху гъвкавостта на полския езикъ за композиране“ и „Ритъмъ и метрумъ въ полския езикъ“.

Елсънъ, Луи Чарлсъ — Elson, Louis Charles — американски музикаленъ писателъ и критикъ, род. 17 апр. 1848 въ Бостонъ, умр. 14 фев. 1920 с. т., ученикъ на Авг. Хаманъ и Авг. Крайсманъ въ Бостонъ и Кари Глогнеръ Гастели въ Лайпцигъ, учителъ въ Английската консерватория, редакторъ на „Musical Herald“, на „Университетската музикална енциклопедия“ и на „Модерна музика и музиканти“ (1912), — критикъ на голѣмия вестникъ „Boston Courier“. Писалъ: „История на американската музика“ (1904), „Шекспиръ и музиката“ (1905), „Музикаленъ речникъ“ (1905), „Областта на музиката“ и др.

Еманюелъ, Морисъ — Emmanuel, Maurice — музикаленъ историкъ, критикъ и компонистъ, род. 2 май 1862 въ Баръ сюръ Объ, ученикъ на Парижката консерватория и на Гервартъ въ Брюкселъ, 1904—1907 капелмайсторъ на „Св. Клотилда“; 1909 г. — професоръ по история на музиката въ консерваторията; 1912 продължава въ консерваторската „Енциклопедия на музиката“ „Traité de la musique grecque“. Най-важния му трудъ е „История на музикалния езикъ“ (1911), два голѣми тома — въ които музикалната история се разглежда отъ философско-естетично гледище, после критически етюди върху Дебюси („Пелеасъ и Мелизанда“) и Цезарь Франкъ. Компониралъ камерна и оркестрова музика и две опери, отъ които „Саламина“ се играе сега въ „Голѣмата опера“.

Емборгъ, Йенсъ Лаурсонъ — Emborg, Jens Laurson — плодовитъ датски компонистъ, род. 22 дек. 1876